

Τέλος, η αναρρισεβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην κατανομή των αρμοδιοτήτων που προκύπτει από την ΣΛΕΕ. Με την ερμηνεία που δίδει το Γενικό Δικαστήριο στην έννοια της επιχειρήσεως του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, παραβιάζει το πρωτογενές δίκαιο, υποβάλλοντας μέτρα των κρατών μελών σε έλεγχο κρατικών ενισχύσεων τα οποία στην πραγματικότητα δεν εμπίπτουν στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

Οι αναρρισεβίουσες υποστηρίζουν, τέλος, ότι η αναρρισεβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, λόγω του ελλιπούς χαρακτήρα του σκεπτικού της αποφάσεως.

(¹) ΕΕ. L 83, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2011 η Legris Industries SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-376/06, Legris Industries κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-289/11 P)

(2011/C 252/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρισεβίουσα: Legris Industries SA (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και S. Thibault-Liger, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναρρισεβίουσας

Η αναρρισεβίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

κυρίως,

— να ακυρώσει, βάσει των άρθρων 256 ΣΛΕΕ και 56 του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011, Legris Industries κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην υπόθεση T-376/06, στο σύνολό της·

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα τα οποία υπέβαλε πρωτοδικώς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η Legris Industries SA·

κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2006) 4180 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΕΕ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) καθώς και το σκεπτικό επί του οποίου βασίζεται το διατακτικό της, καθώς και την απόφαση αυτή επιβάλλεται πρόστιμο στην Legris Industries SA λόγω καταλογισμού στην Legris Industries SA των πρακτικών που έγιναν δεκτές κατά της Comap, και

— να αναγνωρίσει στη Legris Industries SA το δικαίωμα να συντα-

χθεί με τα γραπτά υπομνήματα και τα αιτήματα της Comap κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·

— **επικουρικώς**, να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, το επιβληθέν στη Legris Industries SA πρόστιμο των 46,8 εκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων 18,56 εκατομμύρια ευρώ από κοινού και εις ολόκληρον με την Comap, με το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της προαναφερθείσας αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή να μειώσει, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, το εν λόγω πρόστιμο των 46,8 εκατομμυρίων ευρώ σε ένα προσηκόν ποσό·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκε η Legris Industries SA ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρρισεβίσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρρισεβίουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναρρισεβίσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η Legris Industries προβάλλει προσβολή του δικαιώματος του δικάζεσθαι από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, καθόσον ο διεξαχθείς από το Γενικό Δικαστήριο έλεγχος στην απόφαση της Επιτροπής, θεσμικό όργανο το οποίο ασκεί σωρευτικούς καθήκοντα έρευνας και επιβολής κυρώσεων, περιορίστηκε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα, χωρίς τη διεξαγωγή ελέγχου πλήρους δικαιοδοσίας, βάσει πλήρους επανεξέτασεως των πραγματικών περιστατικών της αποφάσεως και, ειδικότερα, των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος περιλαμβάνει τρία σκέλη, η αναρρισεβίουσα προβάλλει την παραβίαση των αρχών που διέπουν τον καταλογισμό σε μητρική εταιρία της παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, η οποία έγινε δεκτή κατά της θυγατρικής της. Με το πρώτο σκέλος, η αναρρισεβίουσα διατείνεται κατ' αρχάς ότι η εφαρμογή εις βάρος της αμάχητου de facto τεκμηρίου ευθύνης για τις πρακτικές της θυγατρικής της Comap δεν είναι παραδεκτή κατά το δίκαιο της Ένωσης, λαμβανομένου υπόψη του καταστατικού χαρακτήρα της κυρώσεως που της επιβλήθηκε. Με το δεύτερο σκέλος, η αναρρισεβίουσα υποστηρίζει στη συνέχεια ότι η εφαρμογή εις βάρος της του εν λόγω de facto αμάχητου τεκμηρίου προκύπτει από την απόρριψη των επιχειρημάτων της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου βάσει ανεπαρκούς και αντιφατικής αιτιολογίας. Τέλος, με το τρίτο σκέλος, η αναρρισεβίουσα προβάλλει παραβίαση της νομολογίας με σκοπό την παράκαμψη της εφαρμογής του εν λόγω τεκμηρίου ευθύνης στις εταιρίες χαρτοφυλακίου άνευ λειτουργικής δραστηριότητας, καθώς και προσβολή των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Με τον τρίτο λόγο, η μητρική εταιρία προβάλλει την προσβολή των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της προσωπικής ευθύνης και του προσωποπαγούς των ποινών, η οποία προκύπτει από το ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η αναρρισεβίουσα δεν νομιμοποιούνταν να προβάλλει τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε η θυγατρική της Comap κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, θεωρώντας την αναρρισεβίουσα υπεύθυνη των πρακτικών που έγιναν δεκτές κατά της Comap.

Τέλος, με τον τέταρτο και τελευταίο λόγο, η αναρρισεβίουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αντλήσει τις επιπτώσεις που έχει ως προς αυτήν η τυχόν ακύρωση της αποφάσεως Comap βάσει των λόγων τους οποίους προέβαλε η Comap με την αίτησή της αναρρισεβίσεως.